

فیلسوفی که به جرم عقایدش سوزانده شد

۲۸ بهمن ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۱۶

جیوردانو برونو فیلسوف ایتالیایی در دادگاه تفتیش عقاید در سال ۱۶۰۰ میلادی به جرم عقاید خلاف کلیسا سوزانده شد.

جیوردانو برونو اخترشناس، فیلسوف و شاعر دوره قرون وسطی، در ۱۳ سپتامبر ۱۵۴۸م در شهر نولا در ایتالیا به دنیا آمد. وی از جوانی وارد مدرسهای مذهبی گردید و به سرعت علوم مربوط به دوران ارسطو را فرا گرفت. ولی هوش سرشار او موجب شد از خرافات این مکتب برگردد و از فلاسفه قبل از سقراط پیروی کند. در نتیجه مجبور شد به رم فرار کند.

برونو از آن پس به تبلیغ افکار خود پرداخت و مدت ۱۶ سال در انگلستان، آلمان، سوئیس و شهرهای ایتالیا سرگردان بود. ولی ضمن تدریس در دانشگاه پاریس، اساس علم و دانش آن روز یعنی منطق ارسطو و نظام کائاتی بطلمیوسی که زمین را مرکز عالم می دانست رد کرد.

وی همچنین حکمت طبیعی ارسطو را مردود اعلام نمود و آنها را مورد مخالفت سخت قرار داد. این امر مخالفت مقامات مذهبی را برانگیخت. از این‌ارو چنان عرصه را بر برونو تنگ کردند که باعث شد وی از هر شهری به حالت خفت و فرار بیرون رود. در سال ۱۵۹۱ م، شخصی که عضویت دادگاه تفتیش عقاید مذهبی را برعهده داشت به برونو نامه نوشت و از او برای تدریس به خود دعوت کرد. برونو در اثر اشتیاقی که به دیدن وطنش داشت فریب خورد و به ونیز رفت، اما به محض ورود، او را دستگیر کرده و به زندان افکندند.

وی پس از هفت سال زندان به رم فراخوانده شد و از او خواستند که آنچه گفته بود تکذیب کند. ولی برونو سرپیچی کرد و در نتیجه به جرم نگارش کتابهای کفرآمیز و همکاری با ملکه الیزابت که مخالف کلیسا بود، به مرگ محکوم شد. سرانجام جیوردانو برونو در روز ۱۷ فوریه ۱۶۰۰م در ۵۲ سالگی با نهایت شجاعت به حکم اعدام تن در داد و زنده زنده در آتش سوخت.

برونو به دلیل مخالفت با آموزشهای جزمی سدههای گذشته و عقاید بیچون و چرای فلسفه ارسطویی و نیز تأثیر عمیق بر فیلسوفان پس از خود، به عنوان حلقه انتقالی از فلسفه کهن به فلسفه عقلانی دوران جدید مطرح شده است. وی مبدع و منعکس کننده موضوعات عقلانی است و واقعیتهای اطراف خود را به تصویر می آکشد. البته برونو در زمینه اخترشناسی نیز دیدگاههایی داشت. او حدسهایی زده است که درستی بسیاری از آنها در پرتو کشفهای دانشمندان بعد از او ثابت شده است.

از جمله وجود سیاره‌هایی در منظومه شمسی و مرکز نبودن زمین. وی تأکید می‌آورد که در فضای کیهانی، بی‌نهایت جسم، شبیه خورشید وجود دارد. او قانون بقای ماده را تنظیم کرد که بر اساس آن هیچ چیز از بین نمی‌آورد و هستی خود را از دست نمی‌دهد، بلکه در شکل خارجی و مادی خود تغییر می‌آورد. فلسفه برونو در بسیاری زمینه‌ها از قبیل یگانگی فضا - زمان و نیز نسبی بودن جرم جسم‌ها، با فیزیک امروزی، هماهنگ است.

برونو مانند فلاسفه قدیم عقیده داشت که روح خدا در جسم جهان حلول می‌آورد و در نتیجه، هر فردی، جزئی از خداوند و بنابراین، ابدی و غیرفانی است. در سال ۱۸۸۹م، ۲۹۰ سال پس از مرگ برونو، در برابر اجتماع عظیم مردم رم و نمایندگان کشورهای مختلف، در میدان گلاها، همان جایی که وی را به آتش سپردند، از مجسمه او پرده‌برداری شد.

منبع: سایت راسخون

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۹۶۲۳/سوزانده-عقایدش-جرم-فیلسوفی>